

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Tak zimu už máme definitivně za sebou. No letos se aspoň trochu tvářila jako zima a připomněli jsme si jak sníh, tak i mráz. Ale v přírodě to už vše a s jarem se rodí nový život. Zejména alergici zaregistrovali pyl a drobné kvítky jarních stromů, na záhoně i louce vše se dere za jarním sluníčkem. Ten největší módní návrhář mávnul kouzelným proutkem a módní barvou je opět překvapivě svěží zeleň, která jak se zdá se jen tak neokouká. Ženy a dívky zdárně dokončily povánoční diety, zformovaly své postavičky, aby mohly odložit dlouhé kabáty a lákat muže svými dlouhými nohama a krásnými liniemi, které jsme přes zimu už skoro zapomněli. A tak doma nevydrží ani ten největší škarohlíd a táhne nás to všechny ven, do přírody. A to je dobře, protože přes všechny ty mobily, modemy, koupelny, beton a podzemní garáže jsme stále ještě živoucí součástí přírody a patříme k ní. A je dobré si ti občas připomenout. Aspoň na jaře. VH

Motto

„Raději s Parkinsonem trochu rozlít, než s Alzheimerem zapomenout vypít“ !

„Jen proto že tě někdo nemiluje tak jak by jsi ty chtěl, neznamená že tě nemiluje jak nejlíp umí“.

„Světů jsi možná jen jednou osobou, ale jedné osobě můžeš být celým světem“.

„Nepřežeň to se snahou, to nejlepší nás potkává když to nejméně očekáváme“.

„Nikdy se nemrač i když jsi smutný, protože nikdy nevíš, kdo se může zamilovat do tvého úsměvu“.

Z našich reklam, inzerátů a . . .

Proč má programátor vedle manželky ještě milenku? Protože si říká: „Manželka si myslí, že jsem u milenky a milenka si myslí, že jsem u manželky..... a já si zatím můžu v klidu programovat.“

Nejhorší příznání ženy: „Jsem mrcha, rodiče mám ve starobinci, děti v sirotčinci, muž je na záchytce, pes chcipl hlady a já se sprchuji spolu se špinavým nádobím“. (H. Pavlovská)

Modlitba ženy: „Pane, dej mi moudrost, abych pochopila muže, dej mi lásku, abych mu odpustila, dej mi trpělivost na jeho nálady..... Jen mi nedávej sílu... NEBO HO ZABIJU!!!“ (a co máme dělat my muži, když nám tu sílu dal?)

Víte, že?

- Američtí vědci ze Stanford University učinili šokující objev. Každý člověk má v těle tzv. gen strážného anděla! Jde o tajemný program, který v případě ohrožení života člověka udělá cokoli, aby udržel mozek nepoškozený. Jakmile lidský organismus ohrožuje těžká nemoc nebo úraz, gen se automaticky aktivuje. Stará se pak o to, aby životně důležité funkce mozku, například hladina kyslíku, byly udrženy v normálních mezích.
- Konec diet, vše řeší pilulka. Zatímco pro muže je nejdůležitějším objevem farmakologie Viagra, ženy nijak netrápí, že pro ně dosud nevznikla sexpilulka. Francouzští vědci totiž vynalezli ženský "elixír štěstí" - superpilulku, po jejímž spolknutí každá zhubne podle chuti. Zázračný lék, který dostal jméno Rimonabant, byl představen po úspěšných testech ve Frankfurtu

nad Mohanem. Jeho tajemstvím je látka, která dokáže v mozku zablokovat centra hladu a závislosti. Objev se po dlouhých letech pátrání podařil badatelům francouzského farmakologického koncernu Sanofi-Synthelabo. Ironií osudu stejně jako Viagra i hubnoucí pilulka vznikla vlastně náhodou. Vědci totiž hledali lék, který by zastavil závislost na nikotinu. Namísto toho zjistili u testovaných osob s nadváhou, že se bez problémů zbavují nadbytečných kilogramů. Léky byl okamžitě testován na baculkách se zázračnými výsledky. Ženy ztratily nepřírozeně velikou chuť k jídlu a pohodově hubly. Smutnou zprávou je, že na trh se Rimonabant dostane nejdříve za dva roky.

- Příroda způsobila v r. 2003 rekordní škody a živelné pohromy zahubili 75 tisíc lidí, což je sedmkrát více, než v r. 2002 (jen při Iránském zemětřesení 40 tis. lidí). Po letech relativního klidu došlo k pěti velkým živelným katastrofám. Pojistné události dosáhly výše 16 mld. dolarů a celkové ekonomické ztráty 65 mld. dolarů.
- V Londýně nastoupíte do vlaku, pohodlně se usadíte a za pouhých 54 minut vystoupíte v New Yorku. Fantazie šilence? Nejnovější projekt amerických vědců, zvažující spojení Evropy a Ameriky podmořským tunelem. Supervlak se bude řídit neuvěřitelnou rychlostí 9260 km/h po dně Atlantiku v 5000 kilometru dlouhém tunelu. Cena projektu se odhaduje na 35 biliónů korun. Autoři projektu, profesori Frank Davidson a Ernst Frankel z Massachusetts Institute of Technology, o realizaci nepochybní. "Letecká doprava je neohospodárná a zastaralá," tvrdí s poukazem na to, že let z Evropy do USA trvá 6,5 hodiny. Naproti tomu supervlak se bude řídit tunelem v naprostém vzduchoprázdnu na magnetickém poli. *Byl by to také samozřejmě vyhledávaný cíl mnoha teroristů. Co by způsobil být jen sekundový výpadek supravodivých magnetů si při té rychlosti dovede asi představit každý. Jde o více jak sedminásobek rychlosti zvuku.*
- Vědci chtějí stvořit život z neživé hmoty. Končí Bohu monopol, takové titulky přináší bulvární tisk. Pokud se experiment podaří, stvořené živé organismy budou jakými ultra maličkými živými stroji se schopnostmi zázračně "opravovat" lidské tělo přímými zásahy do buněk, zbavit planetu znečištění, a dokonce změnit elektroniku. Ve svém důsledku půjde o nesrovnatelně větší úspěch než znovu oživit dinosaury jako ve filmu Jurský park. Steen Rasmussen z laboratoří v Los Alamos říká: "Je to skutečně cosi neuvěřitelného. My život vytvoříme. Stvoříme z chemických sloučenin bytosti, jaké nikdy neexistovaly." "Jsme si vědomi, že to bude mít těžký kulturní dopad na společnost," přiznává profesor Mark Bedau. "Pro miliardy věřících lidí to bude těžký šok vidět, jak z chemikálií v laboratořích vzniká život bez pomoci nadpřirozených sil." Objev zároveň pomůže vysvětlit vznik života na Zemi a patrně i na Marsu. "Pochopíme, proč se atomy uhlíku, kyslíku a dusíku spojily tak, aby vznikl život," říká profesor John McCaskill. "Náš první cíl je naprogramovat chemikálie, aby se reprodukovaly," uzavírá.

Asteroid profrčel...

V noci 18.3. 2004 proletěl asteroid 2004 FH o průměru cca 30 m v dosud historicky nejbližší blízkosti Země „pouhých“ 42 640 kilometrů. Pro srovnání vzdálenost dráhy Měsíce je 386 000 km a geostacionární družice „stojí“ ve vzdálenosti 36 000 km. Díky své „malosti“ byl zaregistrován pouhé 4 dny před svým průletem. Vzhledem k své

ohromné rychlosti představují vážné ohrožení již tělesa o průměru desítek až stovek metrů. Pravděpodobnost dopadu kosmického tělesa o průměru 130 m, který by zničil velkoměsto je 22 000 let. Těleso o průměru 1 km, schopné zpusťit menší stát má šanci dopadnout jednou za 3 miliony let. Ale nenechme se ukolébat zákonem velkých čísel. Jen pro představu, uvolněná energie by byla schopna přivést k varu vody Středozemního moře. Zatím se můžeme klidně procházet pod noční oblohou a nostalgicky pozorovat ty myriády magických světél nad námi. Ostatně dinosauri to možná dávno před námi dělali také.

Na ženské myšlení nestačil ani Freud

(z netu)

Jeden z nejžádanějších psychologických poradců své doby se podle svědků až do konce života trápil otázkou: Co žena vlastně chce? Nikdy nenalezl odpověď, která by jej samého profesně dostatečně uspokojovala.

Dnes už známe důvod jeho nespokojenosti - chtěl mít odpověď podle mužského způsobu myšlení. Ženy jsou však jiné. Problém Sigmunda Freuda je proto spíš překvapí: Je to vůbec správně položená otázka? Vždyť moje pocity, praví žena, mohou být za deset minut úplně jiné než teď, možná i opačné! Je na tom něco nenormálního?

Muž chce své jistoty

Muž je tímto uvažováním samozřejmě zmaten. Chce své jistoty. Rád by, aby se vztahy se ženami řídily podobnými principy jako technika fungování automobilového motoru. Je-li dostatečně nabitá autobaterie, dobrý přívod kvalitního paliva a motor v pořádku, auto prostě nastartuje. V jakémkoliv místě, v jakémkoliv čase. Za normálních teplot vždy. Při minus čtyřiceti stupních Celsia nikdy. A teď si představte, že do mužova života vstoupí atraktivní žena. Celou mužovu mysl prostoupí silné přání, aby se tato žena stala jeho milenkou. Muž si říká: Chce-li to ta žena, tak přece musí chtít vždy. O půlnoci v baru po tříměsíční známosti stejně jako v devět dopoledne na schůzi v práci - a to pět minut poté, co mě poprvé v životě spatřila. A nechce-li to ta žena, tak je slušnost nechtít nikdy. Žádné záhadné "nejdříve ne, pak snad, poté dokonce ano". Předchozí věty nejsou zase tak velkou nadsázkou. Pravda, muž se od teenagerských let postupně obrousí, otrká - ale tenhle princip v něm kdesi skrytý v hloubi duše zůstává až do smrti.

Jak diskutují chlapi a jak ženy

Představte si, že by Freud řešil svou záhadu v diskusi se samými muži: soustředěně a usilovně by se hledalo jednoznačné řešení. Pokud možno v minimálním čase. Účastníci by nejspíš uvedli několik konkrétních případů svědčících o různých ženských touhách v obdobných situacích. Tým moudrých diskutérů by byl zmaten: Jak může žena ve stejné situaci dnes a před týdnem reagovat různě a přitom tvrdit, že obě reakce jsou správné? Tady nelze, vážení pánové, učinit jednoznačný závěr! Na co pak celá ta diskuse byla? Jen promarněný, ztracený čas. A pánové by se rozešli s pocitem prohry. Kdyby Freudovu otázku nanesla v diskusi skupina samých žen, konverzace by svou intenzitou a délkou určitě převýšila debatu mužskou. Příkladů a příhod by bylo vysloveno nepřeberně, v rozhovoru by figurovala řada lidí se svými vztahovými propletenicemi. Ženy by jedna druhou s velkým zájmem a účastí poslouchaly. S upřímnými a zřetelně vyjádřenými emocemi by se navzájem chápaly, divily, povzbuzovaly, usmívaly i pohoršovaly a na závěr...

... ne, takhle to nejde napsat. Už slovo "závěr" je typické ženské debatě cizí. Proč vždy něčím konkrétním uzavírat? Lidské osudy přece nejsou matematická rovnice, aby se vždy muselo dojít k jedinému správnému řešení. Ženy by po určité době zkrátka byly zaujaty něčím jiným - a rozcházely by se pak s pocitem, že si dobře a zajímavě popovídaly. S pocitem výhry.

Opět hrozil asteroid !

Na Zemi byl v lednu málem vyhlášen poplach, kvůli tomu, že se planeta mohla srazit s asteroidem. Někteří astronomové se domnívali 13.1.2004, že by se Země mohla do 36 hodin srazit asi s třicetimetrovým objektem. Jeho pád by sice způsobil jen lokální katastrofu, zničil město, ale psychologický ohlas by byl nesmírný. Již měl být informován i americký prezident, naštěstí nová měření ukázala, že šlo o planý poplach a těleso proletělo ve vzdálenosti 23-násobku vzdálenosti Země – Měsíc. Je to taková ruleta, kterou hrajeme každý den. Zatím vyhráváme a nula nepadla. To dinosaury se před 65 miliony let dočkali.

Jak jsme chudí?

Srovnání hrubých měsíčních příjmů na člena domácnosti v eurech

č.	Země	Příjem €
1	Dánsko	2661
2	Lucembursko	2015
3	Švédsko	1879
4	Finsko	1570
5	Belgie	1495
6	Nizozemsko	1404
7	Velká Británie	1286
8	Německo	1199
9	Francie	1095
10	Itálie	997
11	Írsko	919
12	Rakousko	914
13	Kypr	826
14	Malta	621
15	Španělsko	504
16	Slovinsko	562
17	Portugalsko	441
18	Česko	314
19	Řecko	256
20	Turecko	197
21	Slovensko	187
22	Estonsko	181
23	Litva	168
24	Lotyšsko	146
25	Rumunsko	79
26	Bulharsko	74

Doba ledová je za dveřmi!

Dlouhé ledové zimy, kdy krajinu sevře krutý mráz, krátká, chladná a deštivá léta. Tak bude vypadat počasí v Evropě už za několik let. Američtí klimatologové varují: Doba ledová je za dveřmi! Udeří už kolem roku 2020. Co na to čeští odborníci? Nevylučují, že by taková situace mohla nastat, a to přesto, že se globálně otepluje! Celosvětové oteplování už začalo, průměrná teplota na Zemi stále stoupá. "Zároveň ale není vyloučeno, že mohou být na Zemi místa, kde se naopak ochladí," potvrdil klimatolog z Českého hydrometeorologického ústavu v Praze Michal Žák. Globální oteplování a zároveň prudký pokles teplot v některých oblastech dokonce mohou podle vědců navzájem souviset. Ledovce na pólech začínají tát. To znamená, že do oceánů se dostává sladká voda a tím hustota vody v oceánech klesá. "Někteří vědci předpokládají, že to ovlivní Golfský proud. Ten by mohl následkem toho zeslábnout a nedostal by se až k Evropě. Přitom se jedná o teplý proud, který vlastně způsobuje to, že zimy v Evropě jsou mírné. Výsledkem by tedy mohl být nástup studeného období v naší oblasti," vysvětlil Michal Žák. Podle této teorie by byly zimy ledové a plné sněhu. Trvaly by také podstatně déle a střídala by je jen krátká chladná léta bohatá na dešťové srážky. Kam až by změna klimatu zasahovala, odborníci zatím nedokáží říci. Existuje totiž několik modelů,

kteří se při určování její předpokládané hranice liší. (net)

Jak by dnes žili neandrtálci?

Země před 40 tisíci lety. Dvě skupiny lidstva bojují v nehostinném klimatu o přežití. Neandrtálci v tomto zápase prohrávají a vlády se ujímá Homo sapiens. Italští vědci nyní vytvořili unikátní studii, jak by vypadal svět, kdyby bývali zvítězili neandrtálci a Homo sapiens zanikl. Jedno je jasné. Byl by to klidnější a šťastnější svět... Jak by lidstvo, které by z neandrtalců vzniklo, žilo? V podzemí! Neandrtálci totiž milovali jeskyně, potpěli si na méně světla. Města, v nichž by lidstvo žilo, by se moderním vybavením nelišila od současných, ale nacházela by se pod zemí. Existovaly by války? Italští vědci jsou přesvědčeni, že pokud ano, tak naprosto výjimečně. Neandrtálci žili pokojně, zabývali se jen květinami a potravou. Jisté prý je, že by nikdy nedošlo k světovým válkám, hrozbě nukleárním holocaustem a terorismu. Příroda by byla rovněž spokojenější. Neandrtálci byli mnohem více spjati s okolím než Homo sapiens. Na Zemi by tedy žilo množství druhů, které byly vyhubeny, v žádném případě by nebyly ničeny deštivé pralesy a znečišťovány oceány. Umění by bylo na úrovni génů. Neandrtálci milovali malby, jak dokazují nálezy jeskynních obrazů, rádi muzicírovali, což dokazují hudební nástroje z hrobů. Umělecká úroveň jejich kultury by tedy byla mnohem vyšší než nynější. Paradoxně by šlo i o inteligentnější kulturu, ačkoliv neandrtálci boj s Homo sapiens prohráli. Měli totiž o 150-200 centimetrů krychlových více mozkové hmoty. Jejich svět roku 2004 by tedy byl kulturní, mírumilovný a šťastný ráj...

Takže jsme se přírodě moc nepovedli? Možná, ale takové extrapolace jsou asi příliš odvážné a spekulativní. Inteligence předpokládá umět nalézat všechna možná řešení, tedy i ta negativní. Dávat přednost dobru před zlem asi není otázkou inteligence, ale spíše genové determinace, pravda tu jsme měli asi dravější. Možná proto tu jsme dnes my a ne oni.

Znáte voňavou kosmetiku?

Jaká je koncentrace vonné esence?

Deodorant	stopové množství
Eau de cologne	3-5 %
Eau de toilette	4-8 %
Eau de parfum	8-15 %
Parfum	15-30 %

Jak se uvolňují vůně z parfému?

Vysoké tóny = hlava, ucítíte je hned, voní asi 15 minut: citrusy, květiny

Střední tóny = srdce, rozvine se za několik minut, voní 2 až 3 hodiny: ovoce, těžší květiny

Spodní tóny = základ, pomalu prchavé látky voní ještě 3 až 4 hodiny, dozvuky: koření, santal, pačuli, vetiver

Květiny, ovoce, dřevo, nebo pižmo?

Odborníci se shodují, že existují dva až čtyři tisíce odlišných vůní, které mohou vytvářet nepřeberně množství kombinací. Dobrý parfumér jich údajně může rozeznat až deset tisíc. V toaletních vodách tak můžeme ucítit mnoho esencí květinových, ze dřeva či plodů keřů a stromů až po živočišná pižma.

Příklady vůní, které se přidávají do parfémů		
andělíka	divoce rostoucí bylina v podhůří	silně kořená
bazalka	bylina užívaná jako koření	nasládlé kořená
estragon	bylina užívaná jako koření	mírně nahořklá

eucalyptus	vysoký strom původem z Austrálie	osvěžující
hřebíček	poupata tropického stromu	nasládlé palčivá
růže	zdrojem vůně jsou okvětní plátky	svěže nasládlá
jasmín	popínavý keř původem z Asie	omamná a povzbuzující
fialka	lesní květina	příjemná uklidňující
konvalinka	skalnička s bílými kvítky	sladká a dřevnatá
kosatec	květina, užívají se kořeny	olejovitá a dřevnatá
levandule	stálezelená rostlina z Provence	sladká
mimóza	stromovitá květina	sladká
myrta	strom z východní Afriky a Arábie	orientální pryskyřičná
pačuli	listy indonéské dřeviny	bylinná a kořeněná
muškát	stálezelený tropický strom	příjemně kořeněná
santal	malý indický strom	uklidňující balzámovitá
ylang-ylang	květ vysokého stromu z Filipín	sladká a balzámovitá
vetiver	tráva rostoucí na Haiti a v Indii	vlhká dřevnatá

Trocha humoru z netu...

Rom si v tramvaji rozbil novou žvýkačku Wrigley dá do pusy a v tom přistoupí dva skini, Rom jen vzdychne a řekne polohlasem – „Tak skvělá chuť a tak málo času!“

Pár v posteli. Muž: „Učiním tě nejšťastnější ženou na světě.“ Žena: „Budeš mi chybět.“

Jaký je rozdíl mezi mužem a ženou? Žena chce jediného muže k uspokojení všech svých potřeb, muž chce, aby všechny ženy uspokojovaly jeho jedinou potřebu.

Jaký je rozdíl mezi bývalým manželem a zaníceným appendixem? Žádný: Obojí vám způsobilo bolest a po odstranění jste zjistily, že jste ho stejně k ničemu nepotřebovaly.

Nedělní odpoledne, mladá rodina, najednou zvonek. Pán jde otevřít a za dveřmi smrtka. Tož on jak ji vidí, padne na kolena, slzy jako hrachy, a začne blednout: "Mně néé, mně přece nemůžeš chtít, vždyť já jsem ještě mladej, nic jsem si neužil, se ženou jsme teprve rok, mám rozestavěnej barák, auto na leasing, dítě na cestě... Mě přece nééééé!" Smrtka na něj pohlédne, a praví temným hlasem: "UHNI SRABE, DU SI PRO KŘEČKA!!!"

Jedna prý pravdivá příhoda: Cikán jel autem a píchl kolo. Když vyměňoval rezervu, přiběhl jinej cikán, vysklil mu okýnko a sebral autorádio. Na jeho nechápavý pohled na něho zakřičel - "ty kola, já rádio" a byl v trapu...

Na silnici po autonehodě leží běloch a cikán. Přijede sanitka, okamžitě spěchá k bílým. Cikán začne hulákat: „No co to je, zase rasismus!“ Saniták se k němu otočí a říká: „Jakou barvu má ta sanita? Bílou. Takže ty si počkej na tu svojí.“

Lékař stojí u nemocničního lůžka, v ruce samopal a říká: „Tak tohle je pane Nováku poslední dávka, kterou Vám pojišťovna zaplatí...“

A slovo závěrem

Tak už se píše rok 2004 a OISOVINY vás provází už devátým rokem. Je to hodně nebo málo? V naší dynamické akcelerované době, která si nepotrpí na konstanty rozhodně spíš více. Jestliže v prvních letech své existence závisely OISOVINY prakticky na vůli a entuziasmu tvůrců, tak nyní se stávají stále více závislé na vnějších okolnostech. To, že v dynamickém světě ubývá i jistot se projevilo i na prořidnutí jejich čtenářů a je jen na loterii vrtkavého osudu, zda déle přežije tvůrce nebo čtenáři.